

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/4281

A2022/4281

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM
Beslissing van 21 maart 2023 naar aanleiding van de klacht van:

A,

wonende te B, klagster,
tegen

C,

neuroloog, werkzaam te D,
verweester, hierna ook: de neuroloog,
gemachtigde: mr. M.L. Jinkes de Jong, werkzaam te Zoetermeer.

1. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 17 mei 2022;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- het e-mailbericht met de bijlagen van 16 september 2022 van klagster;
- het proces-verbaal van het op 12 oktober 2022 gehouden mondelinge

vooronderzoek. De zaak is

behandeld op de openbare zitting van 7 februari 2023. De partijen zijn verschenen,
klagster in

gezelschap van haar echtgenoot. De neuroloog werd bijgestaan

door haar gemachtigde. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

Klagster en de

gemachtigde van de neuroloog hebben pleitnotities voorgelezen en aan het college en
de andere

partij overgelegd.

2. Waar gaat de zaak over en wat is de beslissing?

2.1 Klagster had na een operatie onder spinaal anesthesie (verdooving met een
ruggenprik) last

van hevige pijnklachten in haar rug en uitstralende pijscheuten met tevens fors
krachtsverlies in

haar rechterbeen. Zij werd voor onderzoek verwezen naar de neuroloog. Na
neurologisch onderzoek

concludeerde de neuroloog dat er geen sprake was van een zenuwbeknelling of
-beschadiging en stelde

zij de diagnose functionele neurologische stoornis (FNS). Klagster is tegen het einde
van het

neurologisch consult uit haar rolstoel opgestaan en gevallen. Hierna is bij klagster
een complex

regionaal pijnsyndroom (CPRS) ontstaan.

2.2 Klaagster verwijt de neuroloog dat deze onzorgvuldig onderzoek heeft gedaan, dat deze een onjuiste diagnose heeft gesteld, dat klaagster is gevallen en dat klaagster geen nazorg heeft gekregen.

2.3 Het college komt tot de conclusie dat de neuroloog niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Het college licht dat hierna toe.

3. Wat is er precies gebeurd?

3.1 Na een operatie aan haar rechter grote teen op 12 februari 2020 had klaagster hevige pijnklachten in haar rug en uitstralende pijscheuten met tevens fors krachtsverlies in haar rechterbeen. Klaagster weet deze klachten aan een aantal pogingen tot het zetten van de ruggenprik bij de operatie. Klaagster is door de anesthesist voor mede-beoordeling van haar pijnklachten en het krachtsverlies verwezen naar de neuroloog.

3.2 In verband met de Covid-19 epidemie was het eerste consult van de neuroloog met klaagster op 19 maart 2020 telefonisch. Hierin heeft de neuroloog de anamnese afgenomen en werd afgesproken een MRI van de lumbale wervelkolom (LWK) te verrichten. Deze MRI LWK werd op 25 maart 2020 vervaardigd. Daarop werden geen afwijkingen gevonden, met name geen zenuwbeknelling in de rug en geen aanwijzingen voor complicaties van de ruggenprik. Deze uitslag heeft de neuroloog telefonisch met klaagster besproken. De neuroloog heeft klaagster toen aangeraden alvast met fysiotherapie te starten en heeft tevens een afspraak gemaakt met klaagster voor een fysiek vervolgconsult op 1 april 2020.

3.3 Klaagster kwam bij het vervolgconsult op 1 april 2020 in een manueel aanstuurbare rolstoel en had gips om haar rechterenkel. De neuroloog heeft opnieuw de anamnese afgenomen en haar daarna op de onderzoeksbank laten plaatsnemen en lichamelijk onderzocht, waarbij zij onder andere de spierkracht, coördinatie en reflexen van klaagster heeft getest. Tevens heeft zij klaagster op beide benen laten staan. Na het lichamelijk onderzoek heeft de neuroloog een Elektromyografie (EMG) aangevraagd om pathologie van de perifere zenuwen uit te sluiten. De EMG is diezelfde middag gemaakt. Daarbij werden geen aanwijzingen voor een neuropathie (zenuwaandoening) van de nervus peroneus (kuitbeenzenew), tibialis (scheenbeenzenew) of suralis (huidzenew onderbeen) rechts gezien. Deze uitslag heeft de neuroloog dezelfde middag met klaagster besproken.

3.4 In de brief aan de huisarts van klaagster d.d. 1 april 2020 staat over dit consult het volgende aangetekend (alle citaten voor zover van belang en inclusief eventuele taal- en typefouten):

“...: bij het van zittende in liggende houding op de onderzoeksbank komen raakt pte met de handen het rechterbeen aan de bovenkant aan, maar been wordt zonder ondersteuning op de bank gelegd. Barré negatief, in de armen en linkerbeen geen paresen. Rechterbeen: bij Mingazzini met benen een voor een afzonderlijk kan pte het rechterbeen even gebogen in de lucht houden, zakt vervolgens gecontroleerd uit. Rechterbeen blijft in gebogen houding op onderzoeksbank staan. Abductoren en adductoren rechts MRC 5. M IP/hamstrings/quadriceps rechts intermitterend aanspannen maar zeker MRC 5-. Voetheffers en buigers lastig te testen dor gips, lijken zeker MRC 3. Teenheffers rechts zeker MRC 3, teenbuigers MRC 0, maar lastig te testen door gips. Pte kan zonder de armen te gebruiken vanuit zittende houding tot stand komen. Vervolgens leunt zij erg op linkerbeen maar kan bij navraag het gewicht wat meer over beide benen verdelen, zakt niet door rechterknie heen. Sens: globaal intact. Coord: VTNP gb. Refl: BPR/TPR/KPR/APR allen normaal sym, VZR links plantair (rechts ntb bij gips). Lasègue bdz negatief.

.....
Conclusie:

Hevige lumbago en uitstralende pijnscheuten rechterbeen, met tevens fors krachtverlies rechterbeen, ontstaan na aantal maal poging tot spinaal anesthesie. Geen evidente afwijkingen bij neurol oz, mn geen paresen in rechter bovenbeen, of er geen milde paresen van voetheffers/-buigers is is lastig te zeggen. Geen afwijkingen op MRI LSWK. Geen afwijkingen bij EMG. Er is vrijwel zeker sprake van een functionele neurologische stoornis.

.....
Beleid:

*-Pte denkt na over start psychosomatische fysiotherapie.
-Belafspreek: over 2 weken.”*

3.5 De neuroloog heeft tegen het einde van het consult haar diagnose, een FNS, met klaagster besproken. Zij heeft klaagster uitgelegd dat er een blokkade in haar zenuwstelsel is waardoor de signalen vanuit haar hersenen naar haar been geblokkeerd worden. De neuroloog heeft geadviseerd met psychosomatische fysiotherapie te starten. Mindfulness training kan een onderdeel zijn van die

therapie. Tegen het einde van het consult heeft klagster aan de neuroloog gevraagd of zij kon staan. De neuroloog heeft daarop bevestigend geantwoord. Klagster is vervolgens naar het bureau van de neuroloog gereden, opgestaan uit haar rolstoel en is daarna gevallen. Haar eveneens aanwezige echtgenoot heeft haar weer in haar rolstoel teruggeholpen. Klagster gaf daarna geen pijnklachten aan. Klagster heeft de diagnose en het behandelvoorstel van de neuroloog niet geaccepteerd. Klagster heeft bij brieven van 1 april 2020 en 6 april 2020 haar ontevredenheid geuit over het verloop van het consult van 1 april 2020.

3.6 De neuroloog heeft op 17 april 2020, na overleg met de klachtenfunctionaris, een VIM-melding gedaan naar aanleiding van de val van klagster. De neuroloog heeft klagster bij brief van 21 april 2020 haar excuses aangeboden voor de val. Op 18 juni 2020 heeft een gesprek tussen de neuroloog en klagster plaatsgevonden in aanwezigheid van de klachtenfunctionaris. Dit heeft partijen niet nader tot elkaar gebracht. Op 14 april 2022 heeft er op initiatief van klagster een voorlopig getuigenverhoor plaatsgevonden bij de rechtbank Den Haag, waarbij klagster, haar echtgenoot en de neuroloog gehoord zijn.

4. Wat houdt de klacht in?

Volgens klagster heeft de neuroloog onzorgvuldig en onjuist gehandeld, omdat zij (zakelijk samengevat):

- a) het lichamenlijk onderzoek niet juist heeft verricht en daarover onjuist heeft verklaard;
- b) de EMG niet adequaat heeft verricht;
- c) ten onrechte de diagnose functionele neurologische stoornis heeft gesteld;
- d) niet heeft voorkomen dat klagster is gevallen en daarna geen (na)zorg heeft verleend, waardoor bij klagster een CRPS is ontstaan;
- e) te laat een VIM-melding heeft gedaan en geweigerd heeft deze ter inzage te verstrekken;
- f) zich niet professioneel heeft opgesteld, klagster niet serieus heeft genomen en meinedige verklaringen heeft afgelegd.

5. Wat is het verweer?

De neuroloog heeft de klacht bestreden. Het verweer wordt voor zover nodig hierna verder besproken.

6. Wat zijn de overwegingen van het college?

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

6.1 De vraag is of de neuroloog de zorg heeft verleend die van haar verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende neuroloog. Bij de

beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en de stand van de wetenschap ten tijde van het handelen. Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt.

Klachtonderdeel a) onjuist verrichten van en onjuist verklaren over lichamelijk onderzoek

6.2 Klaagster verwijt de neuroloog dat zij het lichamelijk onderzoek van 1 april 2020 niet (voldoende) heeft voorbereid, dat zij geen informatie heeft opgevraagd bij collegae en dat zij de krachtmetingen niet juist heeft verricht. De neuroloog zou bovendien sommige onderzoeksresultaten zelf verzonnen hebben. De neuroloog heeft dit gemotiveerd betwist onder verwijzing naar de aantekeningen in de neurologische decursus, haar brief aan de huisarts van 1 april 2020 en haar verklaring tijdens het getuigenverhoor. Hieruit is af te leiden dat zij op de hoogte was van de neurologische voorgeschiedenis van klaagster. Verder heeft zij er op gewezen dat zij al eerder telefonisch de anamnese had afgenomen en ter voorbereiding de MRI LWK heeft bekeken. De neuroloog stelt op 1 april 2020 na het opnieuw afnemen van de anamnese een standaard neurologisch onderzoek te hebben gedaan inclusief de gebruikelijke krachtmetingen. Zij heeft de verschillende functies van het zenuwstelsel getest, zoals motoriek, coördinatie en reflexen, met speciale focus op het rechterbeen. Zij heeft haar bevindingen gedetailleerd in het dossier beschreven en met klaagster besproken, inclusief discrepanties die wijzen op FNS, alsmede psychosomatische fysiotherapie geadviseerd. In de stelling van klaagster dat de neuroloog sommige onderzoeksresultaten zelf verzonnen heeft, herkent de neuroloog zich niet.

6.3 Het college heeft geen aanknopingspunten om aan te nemen dat de neuroloog op onjuiste wijze onderzoek heeft verricht en/of daarover onjuist zou hebben verklaard en/of onderzoeksresultaten verzonnen zou hebben. Evenmin heeft het college aanknopingspunten om te oordelen dat de neuroloog niet van de relevante neurologische voorgeschiedenis van klaagster op de hoogte was. Uit het door de neuroloog bijgehouden dossier blijkt dat de neuroloog goed geïnformeerd was. De aantekeningen in het dossier komen verder overeen met de gebruikelijke wijze van het verrichten van een neurologisch onderzoek. De neuroloog heeft hierover bovendien zowel ter zitting van het college

als tijdens het door klaagster geëntameerde voorlopig getuigenverhoor bij de rechtbank Den Haag consistent verklaard. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel b) het niet juist verrichten van de EMG

6.4 Klaagster verwijt de neuroloog dat het onmogelijk was om bij haar een adequaat EMG te verrichten omdat klaagster op dat moment gips om haar voet/enkel had en/of omdat de temperatuur van haar been te laag was. Een EMG is bedoeld om de werking van spieren en zenuwen te controleren. De neuroloog heeft gemotiveerd betwist dat het niet mogelijk is een adequate EMG te verrichten als een voet/enkel in het gips zit en/of de temperatuur van het been laag is. Het onderzoek werd wel enigszins bemoeilijkt doordat klaagster gips om haar rechter enkel en voet had, waardoor de signalen niet op de standaardplaatsen konden worden gemeten, maar het was niet onmogelijk, aldus de neuroloog. Met die omstandigheden moet bij de interpretatie van de onderzoeksresultaten wel rekening worden gehouden en dat is wat de neuroloog naar haar zeggen ook heeft gedaan. Het elektroden- en naaldonderzoek kon volgens de neuroloog op een adequate manier worden verricht. Zij kon net boven het gips om de rechter enkel een klein stukje zenuwactiviteit meten. De temperatuur van het been was volgens de neuroloog boven de drempelwaarde die nodig is om de metingen als betrouwbaar te classificeren. De neuroloog heeft verklaard dat zij bij klaagster, ondanks dat haar been wat kouder was en haar rechter voet/enkel in het gips zat, een normale zenuwprikkelgeleiding heeft gezien en dat er geen aanwijzingen voor een neuropathie waren. Daarvan heeft zij aantekening gemaakt in de decursus en zij heeft dit vermeld in de brief aan de huisarts. De neuroloog heeft na het EMG-onderzoek dezelfde dag nog de onderzoeksresultaten met klaagster besproken en haar conclusies uitgelegd. Het college heeft geen aanknopingspunten om vast te stellen dat de neuroloog het EMG-onderzoek niet juist zou hebben verricht. Haar beschrijving van de wijze waarop zij het onderzoek heeft uitgevoerd en daarvan aantekening heeft gemaakt, is conform de professionele standaard. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel c: ten onrechte de diagnose functionele neurologische stoornis gesteld

6.5 Klaagster verwijt de neuroloog dat de diagnose FNS op basis van ondeugdelijk onderzoek tot

stand is gekomen. De neuroloog heeft aangevoerd dat zij adequaat de anamnese, lichamelijk onderzoek en aanvullend onderzoek in de vorm van een MRI LWK en EMG heeft verricht. Haar conclusie was dat er vrijwel zeker sprake was van een FNS bij klaagster. Het college heeft hiervóór, bij de klachtonderdelen a en b, geoordeeld dat de anamnese en het lichamelijk onderzoek, inclusief de voorbereiding, en de MRI LWK en de EMG correct zijn uitgevoerd en geïnterpreteerd. Op basis daarvan kon de neuroloog de diagnose FNS stellen. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel d: niet voorkomen dat klaagster is gevallen en daarna geen (na)zorg verleend,

waardoor bij klaagster CRPS is ontstaan

6.6 Klaagster verwijt de neuroloog dat zij is gevallen en dat haar daarna geen (na)zorg is

verleend. Hierdoor zou bij klaagster CRPS zijn ontstaan. Klaagster stelt dat het onverantwoord was

dat de neuroloog haar liet staan en dat de neuroloog niet op de hoogte was van haar enkelbreuk en

haar operatieverslag niet gelezen had. De neuroloog heeft over dat laatste tijdens het voorlopig

getuigenverhoor verklaard dat zij inderdaad voorafgaand aan het consult het operatieverslag niet

gelezen had, maar dat zij op de hoogte was van de eerdere fractuur in de rechterteen en dat

klaagster gips om haar enkel droeg.

6.7 Volgens de aantekeningen in het dossier en de verklaringen tijdens de voorlopige

getuigenverhoren heeft klaagster tijdens het consult van 1 april 2020 twee keer gestaan. De eerste

keer was tijdens het lichamelijk neurologisch onderzoek en de tweede keer na het EMG-onderzoek na

terugkeer in de kamer van de neuroloog waar het consult plaatsvond. De tweede keer is klaagster

gevallen. Bij het lichamelijk neurologisch onderzoek kon klaagster volgens de neuroloog zonder haar

handen te gebruiken gaan staan en kon zij op verzoek kortdurend op haar rechterbeen leunen. Dit

heeft de neuroloog ook aangetekend in het dossier. Tegen het einde van het consult heeft klaagster

gevraagd of de neuroloog dacht dat klaagster kon staan. Toen de neuroloog daarop bevestigend

antwoordde, is klaagster met haar rolstoel naar het bureau van de neuroloog gereden en is zij

onverwachts gaan staan, waarna zij gevallen is. De neuroloog heeft verklaard dat het haar spijt dat

klaagster gevallen is, maar dat zij verrast was door het feit dat en de snelheid waarmee klaagster

ging staan. Klaagster is volgens de neuroloog gecontroleerd gevallen en leek geen pijn te hebben.

Haar echtgenoot heeft haar weer in haar rolstoel geholpen. Achteraf had de neuroloog klaagster

wellicht kunnen helpen overeind te komen, zo erkent zij, maar zij was overdonderd door de situatie.

6.8 Klaagster heeft de neuroloog hierna twee brieven geschreven, namelijk een brief gedateerd op

1 april 2020 en een brief gedateerd op 6 april 2020. In de brief van 1 april 2020 werd geen melding

gemaakt van de val of eventuele gevolgen daarvan, maar gaf klaagster blijk van veel vragen, wensen

en ontevredenheid over de diagnose. In de brief van 6 april 2020 vermeldde klaagster wel de val en

de mogelijke schade. In haar brief van 21 april 2020 aan klaagster heeft de neuroloog op de brieven

van klaagster gereageerd, heeft de neuroloog haar excuses voor de val aangeboden, heeft zij een

verwijzing voor een second opinion naar een academisch ziekenhuis aangeboden en heeft zij een

gesprek aangeboden in aanwezigheid van de klachtenfunctionaris.

6.9 Het college oordeelt dat de neuroloog geen tuchtrechtelijk verwijt treft ten aanzien van de

val van klaagster en de verleende (na)zorg. Het college kan niet vaststellen dat er een verband is

met het later bij klaagster ontstane CRPS. De tweede keer dat klaagster ging staan kwam onverwacht en de val leek geen schade tot gevolg te hebben. Klaagster is die keer op eigen initiatief gaan staan. Dit heeft de neuroloog begrijpelijkerwijs overvallen. Het ware beter geweest als de neuroloog klaagster had kunnen opvangen of direct na de val haar in haar rolstoel had kunnen helpen, zoals de neuroloog ook erkend heeft, maar dat is onvoldoende om het handelen van de neuroloog tuchtrechtelijk verwijtbaar te achten.

6.10 Klaagster maakte in haar brief van 1 april 2020 na het consult zelf geen melding van de val

en de eventuele consequenties. Na het consult van 1 april 2020 was een telefonisch consult gepland

op 15 april 2020. Dit consult heeft klaagster echter zelf afgezegd in haar brief van 6 april 2020.

In deze brief maakte zij wel melding van de val en de mogelijke schade. Daarna heeft de neuroloog

een VIM-melding gedaan. In haar brief van 21 april 2020 heeft de neuroloog haar excuses voor de val

aangeboden en klaagster gezien het in haar geschade vertrouwen een second opinion in een academisch

ziekenhuis aangeboden. Van dit laatste heeft klaagster, voor zover het college bekend, geen gebruik

gemaakt. Het door de neuroloog aangeboden gesprek in aanwezigheid van de klachtenfunctionaris heeft

op 18 juni 2020 plaatsgevonden, maar heeft partijen niet dichter bij elkaar gebracht. Het college

kan voor wat betreft de nazorg niet vaststellen dat de neuroloog tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft

gehandeld. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel e: te laat VIM-melding gedaan en weigering inzage in VIM-melding

6.11 Klaagster verwijt de neuroloog een te late VIM-melding en wenst de VIM-melding ter inzage, hetgeen de neuroloog geweigerd heeft. De neuroloog heeft toegelicht dat zij in eerste instantie niet de indruk had dat klaagster schade door de val had opgelopen en dat het poliklinisch minder gebruikelijk is een VIM-melding te doen na een val. Nadat klaagster in haar brief van 6 april 2020 een klacht had ingediend en melding had gemaakt van de val als incident, heeft de neuroloog in overleg met de klachtenfunctionaris van het ziekenhuis alsnog een VIM-melding gedaan. Het college kan begrijpen dat de neuroloog de val in eerste instantie niet als een incident heeft gekwalificeerd. Klaagster leek immers geen nadelige gevolgen van de val te hebben ondervonden. Na de brief van klaagster van 6 april 2020 en na overleg met de klachtenfunctionaris, heeft de neuroloog een VIM-melding gedaan. Het college acht dat niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. De interne melding van een incident maakt op grond van artikel 9 van de Wet Kwaliteit, Klachten en Geschillen Zorg (Wkkgz) geen onderdeel uit van het patiëntendossier, kan niet gebruikt worden in een juridische procedure en is niet openbaar (zie hierover recent: Hoge Raad, 10 februari 2023, ECLI:NL:HR:2023:202, in het bijzonder de rechtsoverwegingen 3.4.2 en 3.4.6). Klaagster kan dan ook geen inzage in de melding afdwingen. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel f: zich niet professioneel opgesteld, klaagster niet serieus genomen en meinedige verklaringen afgelegd

6.12 De neuroloog heeft gemotiveerd betwist dat zij zich niet professioneel heeft opgesteld en klaagster niet serieus heeft genomen. De neuroloog heeft zorgvuldig neurologisch onderzoek gedaan en heeft haar diagnose adequaat onderbouwd en toegelicht, zowel tijdens als na het consult van 1 april 2020, zowel schriftelijk als mondeling en in samenspraak met de klachtenfunctionaris. De neuroloog heeft uitgelegd dat zij een verwijzing naar een psychosomatisch fysiotherapeut zinvol achtte en dat mindfulness training daar een onderdeel van kan zijn. Zij betreurt het dat klaagster zich daardoor niet serieus genomen voelt. Klaagster verwijt de neuroloog verder dat zij in de brief aan de huisarts van 1 april 2020 geen melding van de val heeft gemaakt. De neuroloog heeft uitgelegd dat zij bij het schrijven van de brief geen behandelconsequenties aan de val had verbonden, zodat melding aan de huisarts haar niet

noodzakelijk leek. In de decursus stond de val wel vermeld. De neuroloog heeft tot slot – onder verwijzing naar het proces-verbaal van het voorlopig getuigenverhoor – betwist dat zij meeneed heeft gepleegd.

6.13 Het college ziet geen aanknopingspunten om te oordelen dat de neuroloog zich niet professioneel zou hebben opgesteld. Uit de stukken en haar verklaringen blijkt dat zij ruim de tijd voor klaagster heeft genomen, zorgvuldig neurologisch onderzoek heeft gedaan, en zo tot haar diagnose is gekomen. Het college ziet evenmin aanknopingspunten voor het verwijt dat de neuroloog klaagster niet serieus heeft genomen. Het door klaagster geëntameerde voorlopig getuigenverhoor vond plaats ruim twee jaar na het consult van 1 april 2020. Dat de neuroloog zich op dat moment mogelijk niet meer alle feiten tot in detail kon herinneren, acht het college tuchtrechtelijk niet verwijtbaar. Het college heeft niet kunnen vaststellen dat de neuroloog onder ede opzettelijk onjuist verklaard heeft. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Conclusie

6.14 De conclusie is dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond is.

6 De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door J.T.W. van Ravenstein, voorzitter, W.R. Kastelein, lid-jurist,

W.P. Vandertop, E.J. van Lindert, W.M. Mulleners, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door

F.J.E. van Geijn, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 21 maart 2023.